Написав Леонід Волинський
Четвер, 04 лютого 2016, 04:24

НАСНАГА

Іще сніжком устелена земля
Хрумтить він під ногами наче гілля
Під білим кожушком дріма рілля
І сонним видається ще довкілля.

Усе навколо мирно, тихо спить
Лиш вітерець розбуджує природу
То у берізок в гіллі пошумить
То вичавить з хмаринок сніжну воду.

Під кригою тече – шумить вода
Руйнуючи зимові перепони
Підсніжник із під снігу вигляда
Весна несміливо вже дзвонить в дзвони.

І саме у таку чудову мить
Відходить від душі уся тривога
І жити хочеться і хочеться любить
І серцем линути до Бога.